

Eylül

– KENAN KOÇ · 20 Haziran 2020

Yine geldin ne zorun varsa Eylül
Ötelerde bir yerde ağlıyor bülbüller
Sararacak dudaklarında kırmızı güller
Yollara düşecek tek tek solan yapraklar
Ve ben her Eylül'de ki gibi
bu defada yürüyeceğim
Yüreğimde dolu hüzünler.

Olmaz mıydı gelmeseydin bu kez
Ama gel be gel, ne fark eder
İçim zaten hep hüzün
Sararmış solmuş gönlüm
Geçmez ki tabiata sözüm !

O da ne ?
Yıllar sonra kimi getirdin sen
Bu ses, bu gözler ve saç
teninin kokusu geldi birden maziden

Sen bir Eylül'de geldin bak
Armağanı, lutfusun Allah'ın
Tut hadi hasret dolu ellerimi
Ve öyle kal bırakma hiç
Götürdün kırk yıl öncesine
Canlandı işte hayat.

Kudretine kurban olduğum Allah' ım
Sen ne büyüksün
Kavuşturdu mucize gibi
Canlandı mazim
Lütfun armağanın
Hoş geldin bebeğim!..

Artık düşmeyecek yolumuza
Sararan yapraklar

Ve ben hatırlamayacağım
Her gelen Eylülde geçmiş
Her an benim lesin bundan böyle
El ele ,gönül gönüle ,göz göze
İkinci bir ilk baharda..